

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DOORNROOSJE ACHTERNA

Toneelspel door ouderen voor kinderen

door

Frans de Poorter

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1992

Nr. 1650

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VEERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. 1988 Toneelfonds J. Janssens/Frans de Poorter

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Personages in volgorde van opkomst

MUIS PIEP

MUIS MIEP

KAT

DOORNROOSJE

RODERIK, broer van Doornroosje (volwassen)

KONING PAULUS, vader van Doornroosje

KONINGIN TEIA, moeder van Doornroosje

RODERIK (kind)

TOLOMEUS DE WIJZE

FEE VAN HET LENTELICHT

FEE VAN HET GROENE DOLFIJNENMEER

FEE VAN DE ZACHT ZINGENDE BERG

BOZE FEE (VAN DE GITZWARTE ROTSEN)

PRINS DUKEBOX

TONEEL EEN

BUITEN. OP DE ACHTERGROND HET KASTEEL. BLOEMETJES.

[Op:Piep en Miep]

PIEP: Oef, eindelijk hebben we die stoute kat kwijtgespeeld.

MIEP: Was me dat lopen.

PIEP: Hier, bovenop de heuvel, zal ze ons niet vinden.

MIEP: Het is hier wel een mooi mlekje.

PIEP: Plekje. Niet mlekje, maar plekje.

MIEP: Ja, dat zeg ik toch. Kijk, ginds staat het maleis van koning Maulus.

PIEP: Nee! Het paleis van koning Paulus. Met de "p" van piep. Zeg eens "piep".

MIEP: Miep.

PIEP: Piep!

MIEP: Miep?

PIEP: Ben jij een muis, zeg. Je kunt niet eens behoorlijk piepen. (Miep mokt) Piep!... Oooh! Daar komt iemand. Laat ons gauw in dit holletje kruipen.

MIEP: Ja gauw.

[Op:Doornroosje, zingend van "het zonnetje schijnt zo heerlijk mooi"; ze draagt stevige handschoenen]

(op de achtergrond vogelgekwetter; muizen volgen aandachtig het gebeuren)

D'ROOSJE: Dag kinderen. Ik ben Doornroosje. Ik woon in het kasteel daar, bij mijn vader, koning Paulus en mijn moeder, koningin Teia. Ik heb ook een broer, die heet Roderik. Vader en moeder willen eigenlijk dat ik altijd in het kasteel blijf, maar ik ben lekker weggeslopen om een wandelingetje te maken op de heuvel hier. 't Is hier veel

mooier dan in het kasteel. Al die bloemen hier, en vlinders... (gekwetter luider) ...en vogels ook. Vogeltjes! Kom vogeltjes, kom. Ik heb een heleboel kruimeltjes voor jullie meegebracht. Hier, kruimels... (wil ze uit tasje halen, maar dat lukt niet met de handschoenen aan) Ach, wat gaat dat moeilijk met die vervelende handschoenen. (gaat zitten, trekt hand schoenen uit, legt die op de grond, strooit kruimels voor de vogels)

[Op:Roderik, haastig]

RODERIK: Doornroosje! (knielt bij haar, bezorgd) Waar zat je toch de hele tijd? Heb ik moeten zoeken om je te vinden! Pas op: je handschoenen! Trek ze gauw weer aan.

D'ROOSJE: Bah, die handschoenen. (trekt ze met tegenzin aan) Waarom moet ik die nu dragen? Vijftien jaar lang heb ik nooit een handschoen gedragen, en nu ineens, sinds ik zestien geworden ben, willen vader en moeder dat ik altijd handschoenen draag. Zelfs in bad. En zelfs als ik aan het slapen ben. Waarom toch?

RODERIK: Ik denk... om je mooie handen niet te kwetsen.

D'ROOSJE: 's Nachts toch niet, in bed?

RODERIK: Tja, ik weet het ook niet.

D'ROOSJE: Ik heb het moeder al wel honderd keer willen vragen, maar telkens moest ze dringend naar de keuken, zei ze.

RODERIK: (zelf niet overtuigd) Nu, moeder zal het wel best weten, niet?

[Doornroosje en Roderik af]

MIEP: Oef, ze zijn weg.

PIEP: Kom, lekkere kruimels snoepen.

MIEP: Smullen, smullen.

PIEP: (tot publiek) Kinderen, weten jullie waarom Doornroosje steeds handschoenen moet dragen? Zouden jullie het willen weten?

MIEP: Ja-ja. Vertel het.

PIEP: Wel, het gebeurde zestien jaar geleden. Doornroosje was nog maar pas geboren...

[Kat sluipend op]

MIEP: Mas op! De moes is daar!

PIEP: (ziet kat nu ook) De poes! Ooooh! Hollen, hollen. Piep,
piep.

MIEP: Miep, miep.

[Muizen af, nagezeten door kat]

TONEEL TWEE

IN HET KASTEEL.

(Zestien jaar vroeger. Grote koffer in midden van zaal)

RODERIK: (springt met stokpaardje van koffer) Hop-hop-hop, paardje in galop! Hier komt de verschrikkelijke Roderik. Iedereen opzij!

[Op:koning]

KONING: Het is een meisje! Het is een meisje! Roderik, je hebt een zusje gekregen. (knuffelt hem) O, wat ben ik blij. En mama is ook blij. En jij, Roderik?

RODERIK: Wat papa?

KONING: Mama en papa hebben een kindje gekregen. Een meisje. Het is nog een babytje, hoor. Zo'n klein prutske. Dus heb jij er nu een zusje bij. Later, als ze groter is, zal ze je speelkameraadje zijn. Wij gaan haar Doornroosje noemen. En we geven een groot feest, en we nodigen iedereen uit: de prinsen en prinsessen, de bisschoppen en kardinalen, de hertogen, de graven en markiezen, de Rode Ridder ook natuurlijk, en de Grote Smurf. En de feeën

[Op:de wijze, zwiingend]

...Ha Tolomeus, wijze man, heb je de sterren al geraadpleegd? Welke toekomst voorspellen zij het prinsesje? Alles rozeguur en maneschijn? Ja hè, zeg maar niets. Ik weet het wel: de toekomst lacht Doornroosje toe.

RODERIK: De feeën papa, de feeën die naar het feest komen...

KONING: Ja, die nodigen we allemaal uit. (neemt Roderik op zijn schoot)

RODERIK: Ik zou ze zo graag zien, papa. Ik heb nog nooit een fee gezien...

KONING: Nu, zoonlief, dan zul je je ogen uitkijken als ze binnentreden: de fee van het lentelicht, de fee van het groene dolfijnenmeer en die van de zacht zingende berg.

Er is geloof ik ook nog een fee van de grijze rotsen, of van de bruine rotsen, dat weet ik niet goed meer. Het is jaren geleden dat ik nog wat van haar gehoord heb. Het Rotsland waar ze woont is ook zo ver hier vandaan. Zouden we ze eigenlijk wel uitnodigen? Daar moet ik eens over nadenken... (baby-geschrei achter de scène, koning duwt Roderik van zich af) ...Ga maar weer spelen, Roderik. Doornroosje huilt: ik moet gaan kijken.

[Koning af]

(Roderik huppelt weer rond op zijn stokpaardje; de wijze kijkt een poosje zwijgend toe)

WIJZE: Kom, Roderik, het is tijd voor de les in aardrijkskunde.

RODERIK: Leert u me dan waar de zingende berg ligt, en het groene dolfijnenmeer?

WIJZE: Ja, Roderik, ja. (voor zich uit) Maar ik maak me zorgen. De sterren staan slecht aan de hemel. Welk somber onheil hangt ons boven het hoofd? ...Kom jongen.

[Wijze en Roderik af] (onheilspellende muziek)

TONEEL DRIE

IN HET KASTEEL

(Doopfeest. Koning en koningin bij de wieg. Roderik zit opzij te spelen. Wijze in gedachten verzonken. Er staat een spinnewiel)

KONINGIN: (neuriënd) Doornroosje slaap een poosje. Straks krijg je je zoete pap. Doornroosje slaap een poosje. Straks krijg je een warme hap.

KONING: (wat onnozel) Prinsesje klein, prinsesje mijn... wat heb jij een neusje fijn.

KONINGIN: Paulus, mijn man, wat een prachtig dochttertje heb je mij geschonken.

KONING: Heb JIJ mij geschonken, Teia... (beiden lachen. Klokgelui) De feestklokken. Roderik, opgelet. Nu komen de feeën Doornroosje elk hun mooiste gaven schenken.

[Op:de drie goede feeën]

FEE EEN: (statisch, bekommerd zich uitsluitend om Doornroosje) Doornroosje, meisje klein, ik ben de fee van het lichtfestijn. Doornroosje, onschuldig wicht, ik ben de fee van het lentelicht. Zolang ik leef zal ik je behoeden. Je zult steeds lief en aardig zijn. Je zult het mooiste meisje aller tijden zijn. (flits van toverstaf)

KONING EN KONINGIN: Dank u, goede fee van het lichtfestijn.

[Fee een af]

FEE TWEE: Doornroosje, vrucht van liefde, ik ben de fee van het groene dolfijnenmeer. Waar de lotusbloemen drijven die maar een keer bloeien in honderd jaar. Hier: proef hun honing, dan zul je steeds blijmoedig en gelukkig blijven. En blaken van gezondheid, tot het einde van jouw tijd. (toverflits)

KONING EN KONINGIN: Dank u, goede fee van het dolfijnenmeer.

[Fee twee af]

FEE DRIE: Doornroosje, koningsdochter, ik ben de fee van de zacht zingende berg. Met zijn duizend zingende toppen: luister naar zijn lied... (aanzwellende melodie. Plotsklaps afgebroken en alle lichten uit)

[Op:boze fee]

BOZE FEE: (in spot) RAMPSPOED EN DONDER! Ik ben de fee van de gitzwarte rotsen.

KONING: Moeder!

KONINGIN: Vader!

BOZE FEE: Ik ben de fee die hier niet welkom is. Die men niet heeft uitgenodigd op het feest. Waarom mocht ik niet komen? Vond je mij te oud, heer koning? Of is mijn stem niet zacht genoeg, mevrouw de koningin?

KONING: Mevrouw fee, ik verzeker je...

KONINGIN: Dit is een vergissing...

KONING: We waren je gewoon vergeten.

BOZE FEE: Zwijg ongelukkige! Mij vergeten! Hoe dom kan een koning zijn, dat hij de fee van de gitzwarte rotsen vergeet. Weet je dan niet, man, dat er zonder mij geen nacht zou zijn, en geen winter? Dat ik het ben die water in ijs doe verstenen? Doornroosje, onzalig kind, mijn toorn zal zich op jou wreken. Ramspoed en donder... Als je zeventien jaar geworden bent, zul je je prikken aan een spinnewiel... en sterven! (toverflits, lichten weer aan)

FEE DRIE: Nee. Nee. Met alle kracht van de zingende berg, wordt je noodlot niet zo erg. Met het sneeuwlicht van zijn duizend toppen zal ik deze banvloek stoppen... (aanzwellende melodie) ...Doornroosje, je zult niet sterven, maar honderd jaar sluimeren in een diepe slaap. (toverflits)

KONING EN KONINGIN: (tot tranens toe bewogen) Dank u, goede fee van de zingende berg.

(Lichten uit)

BOZE FEE: (in spot) Wie trotseert mij daar? DUIZEND jaar, zeg ik, duizend jaar, Doornroosje. Je zult je prikken aan een spinnewiel en dan duizend jaar slapen. (Lichten aan)

KONING: Ik... ik... (woedend maar machteloos) ...laat alle spinnewielen vernietigen. In het hele koninkrijk. (slaat spinnewiel stuk) Ik... Ooooh, Doornroosje! Mijn kindje, welk lot staat je te wachten? (Koningin huilt) En hoor goed toe, iedereen. Niemand zal Doornroosje vertellen wat hier vandaag gebeurd is. Zij mag het nooit te weten komen. Nooit! Laat haar vrolijk en onbekommerd leven, zolang haar dat gegund is. Wie hierover toch één woord durft te vertellen, die laat ik de tong uit rukken. Al ben jij het, Roderik. Al ben jij het, Teia, mijn lieve vrouw.

